

Era disperat pe drept cuvânt și dovedea că nu știai în cine să mai ai încredere. Era un semn de alarmă și pentru mine să nu mi se întindă curse.

A răma să alertez pe Bratu în America și să văd ce pot face eu la Paris. Și spre mulțumirea mea am reușit prin intermediul lui Penescu și mai ales a regelui Mihai, să fie trecut pe lista ministrului de externe al Elveției, împreună cu Remus Rațina și familia mea și să poată să i se dea pasaportul și să ajungă la Roma, în Iulie 1980, unde am discutat planul de activitate pentru a-l pune la punct în Statele Unite împreună cu Bratu. Ovidiu Borcea era mai târziu și mai plin de energie.

x x x

Întâlniri dese am avut cu Nicolae Ionescu-Galbeni și prin el cu Nelu Diaconescu și Corneliu Coposu.

Nae Galbeni, cum îi ziceam noi, era de o hotărâre politică totală, cu toate că îl avertizase securitatea și-l ținea sub observație. Cu el am trecut în revistă trecutul și am precizat unele capitole de activitate. Întâlnirile le aveam în grădina Botanică, într'un loc foarte izolat și discret. Ne întâlneam la date fixate dinainte și cu multă precauție. Dovadă că nimeni n'a aflat nimic. O dată s'a întâmplat să vină chiar după ieșirea de la securitatea din Beldiman, unde fusese chemat și bătut în mod barbar, fără să-i spună motivul. El l-a bănuțit. Fusese la Ion Puiu și după convingerile pe care și le făcuse, i-a spus-o în față: tu esti vinovat de moartea lui Victor Coconeci.

Era în August, și când și-a ridicat cămasa era numai vărgi care începeau să se înegrească. Am avut peste 10 întâlniri cu el.

x x x

Cu Nelu Diaconescu întâlnirea a fost ca din "întâmplare" în fața bisericii Antim și am stat pe o bancă unde am depănat unele probleme de interes comun, bineînțeles cu caracter politic.

În schimb am avut 3 întâlniri cu Corneliu Coposu, prima aranjată de Nelu în grădina Icoanei. Ne-am întâlnit "întâmplător" așezându-ne pe o bancă și după ce ne-am convins că nu este nici o condiție, am plecat pe străzi colindând poate 2 ore, prin diferite căminiere, discutând mai ales ce ar fi necesar să se facă în exil pentru asigurarea continuității partidului și prezentarea dramei românești în toată amploarea ei. S'a abordat și problema lui Nicolae Penescu căruia trebuie să i se acorde sprijin dacă merge pe linia lui Iuliu Maniu, iar în cadrul C.N.R.-ului trebuie dusă o luptă activă pentru cunoașterea drepturilor românești asupra teritoriilor răpite de ruși. Să ne ferim de infiltrarea de către elemente ale securității. Deasemenea să facem cunoscută represiunea la care sunt supuși cei din țară. Pot să spun că fusese de 175 de ori chemat și a fost pus să dea declarații asupra a fel de fel de probleme. Că i se făcuseră numeroase perchezitii și ridicarea de materiale. Ultima relatată de el a fost pe 2 August 1979 când i s-au ridicat 5151 de file dintr'un manuscris, poezii și un discurs al lui Iuliu Maniu. Toate acestea le-am făcut cunoscute imediat ce am ajuns prin Europa liberă. După cum am spus ne-am întâlnit de 3 ori.

x x x

Cele mai multe întâlniri le-am avut însă cu Remus Rațina și am pus la punct o serie de probleme pentru viitor, când urma să vină și el în exil. Nicio dată securitatea nu a bănuțit nimic.

O altă problemă a fost aranjarea microfilmelor de care s'a ocupat Nina Anca-Bărbuș, de o discreție totală, realizate cu un doctor. Și cu ea am aranjat sistemul de a-mi comunicat unele lucruri cifrate în străinătate. O fată excepțională.

14

16

4

MINISTERUL DE INTERNE

U.M.0800 București

11-07-2002

STRICT SECRET

Ex.unic

Nr.F.1/ool569 din 6.06.1979

C ă t r e ,

SERVICIUL 130
=====

La cererea dv. nr. 131/OL/ool51 din 11.06.1979 vă
trimitem:

S i n t e z a

filajului numitului IONITOIU CICERONE ARISTOTEL TRAIAN -"IONITA"
din str.Bujoreni nr. 25, bl. Z.3, ap.24, efectuat în zilele de
16, 17 și 20 iunie 1979.

În ziua de 16.06.1979 între orele 5,00 - 21,00

La ora 5,40 "IONITA" a plecat de acasă și a mers la
serviciu, unde a intrat la ora 6,10.

La ora 10,00 a ieșit de la serviciu, a vizitat mai multe
magazine alimentare, de unde a făcut diferite cumpărături.

La ora 11,05 de la o cabină telefonică a purtat o
converbiere la nr. 17.18.15, post telefonic ce aparține Centra-
lei pentru construcții industriale, Baza de aprovizionare, cu se-
diul în str. Maior Cîmpeanu nr. 9.

S-a deplasat apoi la C.E.C.-ul central, ghișeul 3,
unde s-a interesat de plata unor rate, după care a mers la do-
miciliu, unde a intrat la ora 11,45.

Între orele 14,50 - 15,10 a făcut cumpărături de la com-
plexul din apropiere, iar între orele 18,35-18,40 a achitat co-
tele de întreținere la biroul de la parterul blocului.

În ziua de 17.06.1979, între orele 7,00 - 20,00

La ora 8,20 "IONITA" a plecat de acasă, a făcut diferite
cumpărături, cu care la ora 9,15 a intrat la adresa din str. *Maria*
Domului, (trimitem alăturat nota de identificare)

Menționăm că la intrare ușa apartamentului a fost descuiată de
"IONITA" cu o cheie pe care o avea asupra lui. Aceeași adresă a
mai fost vizitată și în cadrul filajului de studiu, executat
în ziua de 02.03.1979.

11-07-2002

La ora 10,25 a ieșit de la adresă (moment fotografiat)
după ce a depus gunoiul la cutie, apoi a mers la debitul din apropiere
unde a cumpărat țigări și un tichet I.T.B., după care s-a
întors la adresă.

După circa 2' a ieșit cu sacoșa goală și a mers la do-
miliu, unde a intrat la ora 11,05.

Până la ora 20,00 nu a mai părăsit domiciliul.

În ziua de 20.06.1979, între orele 9,00 - 20,00

La ora 15,05 "IONITA" a plecat de la serviciu și a mers
la domiciliu, unde a intrat la ora 15,30.

La ora 18,25 a ieșit de acasă, a mers la cabinele tele-
fonice, de la complexul Favorit, de unde a vorbit la nr. [redacted],
trebînd de Fane, apoi a închis și a format nr. [redacted] și
[redacted], la care însă, nu a vorbit.

Postul [redacted] nu figurează la abonat și probabil a
fost interceptat greșit, sau a format obiectivul greșit numărul;
[redacted] aparține numitului Ionel Stefan, din str.
Ștefan Vodă 50 * postul [redacted] aparține numitului
Ionel Stefan.

După circa 5' "IONITA" a plecat de aici și a mers la
domiciliu, unde a intrat la ora 18,45.

La ora 20,00 filașul a încetat.

Vă trimitem 6 fotografii. nr. 267

DIPIITOR AL SEFULUI SECURITATII

col. I. Smut

SEFUL SERVICIULUI

col. Jambora

Monsieur le Consul,

Ayant eu le bonheur de recevoir le visa pour l'établissement définitif en France, je tiens à vous exprimer mon attachement pour ce noble pays que je considère déjà comme ma patrie d'adoption.

À l'occasion de la fête nationale du 14 Juillet, je viens vous présenter mes meilleurs vœux de prospérité et de succès pour le pays et pour le peuple de France.

En ma qualité de Roumain, je sais ce que la France a fait par le passé et jusqu'à ce jour pour la Roumanie et pour les Roumains et je désire vous exprimer aussi mes vifs sentiments de gratitude personnelle pour la compréhension que votre Administration a manifesté pour ma propre situation délicate en ce moment.

Cette année, j'aurais souhaité pouvoir fêter le 14 Juillet en France, mais les autorités roumaines, bien qu'ayant reçu tous les documents nécessaires de ma part, tergiversent à élibérer mon passeport. En ce qui me concerne, je suis décidé et prêt à tout, même à déclarer la grève de la faim à cette occasion ; ce sera ma manière de fêter le 14 Juillet en union de sentiments avec le peuple français, qui a fait d'énormes sacrifices dans la lutte pour la liberté et la dignité humaines.

Veuillez recevoir, Monsieur le Consul, l'assurance de mes profonds sentiments et de ma considération tout à fait distinguée,

Bucarest, le 4 juillet 1979

Cicerone Aristotel Traian Ionitescu

Bucarest, Secteur 7

25, rue Emil Bodnăraş, Appartement

Excellence,

Monsieur l'Ambassadeur,

En votre qualité de représentant du gouvernement français, je me permets de vous présenter mes profonds remerciements pour la compréhension dont l'Administration a fait preuve dans mon cas, en me faisant l'honneur de m'accorder le visa pour l'établissement définitif en France.

Cette mesure représente pour moi l'accomplissement, après trente-cinq longues années d'attente, de privation souvent de liberté et de toutes sortes de souffrances, de mon espoir le plus cher, celui de retrouver la liberté et la dignité - et toute ma gratitude s'adresse à la France, qui m'en a ouvert le chemin.

J'aurais souhaité pouvoir fêter en France cette année le 14 Juillet - symbole de la lutte pour la liberté - mais l'obtention de mon passeport est encore tergiversée par les autorités roumaines.

À l'occasion de la grande fête nationale de la France, en vous présentant mes félicitations, je voudrais aussi, Monsieur l'Ambassadeur, vous prier de me permettre d'adresser par vous un message d'hommage et de reconnaissance à Son Excellence, M. Valéry Giscard d'Estaing, le Président de la République Française.

Je vous en remercie respectueusement et vous prie, Monsieur l'Ambassadeur, de bien vouloir agréer l'expression de ma profonde considération.

Bucarest, le 9 juillet 1979

Cicerone Ionițoiu
Cicerone Aristotel Traian Ionițoiu
Bucarest, Secteur 7
25, rue Emil Bodnăraș, Appart. 24

À Son Excellence

M. l'Ambassadeur de France à Bucarest

Excellence,

Monsieur le Président,

Animé des sentiments les plus élevés d'admiration et d'attachement pour la France, je me permets de vous adresser, à vous personnellement et par vous au peuple français, mes hommages et mes félicitations les plus sincères à l'occasion de la fête nationale du 14 Juillet, qui est pour le monde entier le symbole de la lutte et du triomphe des Droits de l'Homme et du Citoyen. J'exprime en même temps mon profond hommage de respect et de reconnaissance à la mémoire de tous ceux qui ont combattu et qui ont souffert et se sont sacrifiés pour leur pays et pour la réalisation de cet idéal.

Ayant eu le bonheur de recevoir le visa pour l'établissement définitif en France, que je regarde déjà comme ma patrie d'adoption, après avoir vu en elle, toute ma vie, la soeur aînée et la grande alliée de la Roumanie - je tiens à vous présenter aussi ma profonde reconnaissance pour la compréhension qui m'a été accordée.

Je vous prie de bien vouloir recevoir de ma part, Monsieur le Président, mes meilleurs et très-sincères vœux de santé et de bonheur ainsi que de succès dans vos efforts pour le bien de la France, pour la sauvegarde de la paix du monde et pour la prospérité de la communauté libre européenne.

Bucarest, le 9 juillet 1979

Cicero Jaiter
Cicero Aristotel Traian Ionitoin
Bucarest, Secteur 7
25, rue Emil Bodnăraş, Appartem. 24

A Son Excellence,
M. Valéry Giscard d'Estaing,
Président de la République Française
P a r i s FRANCE

DESPĂRTIRE DUREROASĂ

La începutul lunii August 1979 Remus Radina a aflat că profesorul Alexandru Herlea este grav bolnav. Fusesse victima unor înscenări și în 1949 și a doua oară după un deceniu. Împărțisem cu el suferința și la Peninsula, și la Poarta Albă unde ajunsese înapt din cauza muncii de exterminare.

Acum boala îl pușese la pat după cele îndurate nevinovat. Am hotărât să ne ducem să-l vedem și eu să-mi iau rămas bun, că numărăm zilele până la plecarea la Paris.

Intr'o după amiază ne-am dus pe strada Frumoasă și l-am găsit foarte bolnav. S'a bucurat mult și a încercat să se ridice în capul oaselor ca să ne îmbrățișeze. I-am spus vestea plecării care l-a bucurat și mai mult și a insistat să merg pe la fiul lui la Paris, dar mi-a spus că poate o să-l cunosc că îl așteaptă să vină. Într-un timp a sosit și Alexandru Constant, scriitorul și fostul ministru, o altă victimă a regimului comunist, și ne-a prezentat elogios, iar despre Remus Radina a găsit cuvinte deosebite.

Cu inima îndurerată ne-am despărțit pentru că la câteva zile s' a stins din viață. După la biserica de lângă muzeul Țăranului român de la sosea, m-am dus pe înserate și am rămas după ce părăsise și ultimul vizitator ce venise să-l revadă, pentru că a doua zi urma să fie dus la Brașov, în cavoul familiei. Rămas singur, am scos o panglică tricoloră lată de vreo 10 cm. și lungă de 2 m. și i-am înfășurat picioarele. A doua zi l-am însoțit în mașina mortuară până la cimitirul din centrul orașului și când preotul a zis: "Să-i se desfacă și legătura..." m-am apropiat și i-am desfăcut-o, înfășurând apoi cosciugul în tricolor, în fata multimei care amuțise.

Așa a fost purtat pe brațe până l-au coborât în criptă.

x x x

Pe data de 31 August a fost ultima zi de lucru la I.C.A.B și m-am dus la directorul Constantin Vasilescu să-mi iscălească lichidarea. Când am intrat, s'a ridicat de la birou, a închis ușa și m-a îmbrățișat zicându-mi: Mergi sănătos cu Dumnezeu și nu uita să faci ceva și pentru țara asta... A lăcrimat... A iscălit și după ce m-a îmbrățișat din nou, a deschis ușa și ne-am despărțit pentru totdeauna, pentru că după 5 ani a murit într'un accident. Când am auzit, i-am elogiat viața la radio Europa liberă.

x x x

Am plecat direct la Secția MAI din str. Nicolae Iorga unde același Marinca, cu aceeași figură sinistră, mi-a aruncat pașaportul.

Drumul următor l-am făcut la Consulatul francez unde mi s'a pus imediat viza de intrare în Franța. Plecând de acolo am auzit strigând după mine... domnu, alo domnu, și găfăind un plutonier de militizie care ajungându-mă mi-a cerut buletinul de populație.

-Nu am.

O legitimatie, un act.

I-am întins pasaportul...

L-a răsfoit... și mirat... locuiți în Franța?!

Da... sunt francez...

A scos telefonul și a comunicat datele de pe pasaport, apoi mi l-a restituit, zicându-mi, să trăiți, scuzați-mă.

x x x

Am ajuns la Agenția de voiaj de pe Brezoianu și am cerut un bilet pentru Paris, cât mai repede posibil.

S'a uitat la pasaport și mi-a spus: să știți că nu putem să vă dăm cu loc în cușetă.

V-am cerut bilet cât mai repede posibil, pe tampoane, pe acoperiș, dar cât mai repede.

A început să zâmbească și mi-a spus, numai în seara de 12 Septembrie.

Este bun că tocmai se împlinesc 35 de ani de la semnarea Armistiului.

Am plecat liniștit acasă și cu o nouă lecție comunistă: Cei care pleacă definitiv din țară nu au voie să călătorească decât țepeni pe bancă, două nopți.

x   x   x

Timpul rămas l-am folosit aranjându-mi microfilmele în pingelele pantofilor noi, pe care i-am plimbat ca să nu pară ceva suspect, și luându-mi rămas bun de la cei dragi și apropiați.

În noaptea precedentă plecării Remus Radina a dormit la mine, dar în realitate am discutat și am făcut proiecte de viitor. Seara la gară au venit vreo 20 persoane. Cu puțin înainte a sosit Remus Radina care venea chiar de la ancheta securității: Mi-a spus în fugă că l-au luat de la birou și l-au dus acasă unde i-au făcut o perchezitie și i-au ridicat printre altele și niște note despre "Emil" de J.J. Rousseau, întrebându-l cu insistență de când scrie la el. Au rămas uimiți când le-a spus că dacă ar fi scris el "Emil" acum n-ar mai fi stat de vorbă cu ei. Cel mai dur s'a comportat securistul Silviu Păunescu, pe care să nu-l uit.

Și l-am făcut cunoscut prin Europa liberă, cum am ajuns.

x   X   x

Cu câteva minute înainte a venit un "brunet" cu o cetățeancă pe care a plasat-o lângă mine, singurul loc neocupat, i-a pus valizoara deasupra și de abia a apucat să coboare că s-a pus trenul în mișcare.

În compartiment erau 5 măicuțe-surori greco-catolice care fuseseră în vizită în România, un student care era invitat în Franța, eu și "cetățeanca" care era să piardă trenul dacă nu o aducea "vărul" ei.

Până după Deva nu ne-a deranjat nimeni. Apoi au venit la controlul bagajelor. Au căutat și n-au găsit nimic. Plecând de la Curtici au venit cu controlul pasapoartelor. La toți a fost în "regulă" în afară de cetățeanca "întârziată" căreia i-a spus că n-are viza de intrare și să prezinte și, celălalt pasaport. Ea a spus că a venit din Spania și nu i-a pus viza la frontieră.

Nu se poate, i-a spus grănicerul, în România nici pasărea nu poate intra fără viză. Căutați-l pe celălalt și i-a reținut pasaportul. Ea a ieșit după grănicer pe culoar și a început să discute. Studentul care după control ieșise să fumeze o țigare, a intrat tiptil în compartiment, s'a așezat lângă mine și mi-a șoptit: Cetățeanca vorbește cu grănicerul despre dumneavoastră.

După aceia nu s-a mai petrecut nimic până la Budapesta unde trebuia să schimbăm trenul și ne-am mutat cu bagajele în vagoane fără locuri fixe. Ea a insistat să merg într'un vagon cu cușetă ca să ne odihnim noaptea următoare, că plătește ea locul de dormit.

În fața insistențelor i-am luat valiza ne-am dus în alt vagon și am așezat-o, eu întorcându-mă să-mi iau bagajul.

Am rămas cu ceilalți, toți fiind convinși că nu este ceva curat.

După plecarea trenului, ne-am pomenit cu ea venind cu valiza, spunând că nu poate sta acolo singură și s'a obișnuit cu noi.

După ce am trecut frontiera în Austria și a venit controlul austriac al actelor, până a ajunge la Viena, i-am zis în plin compartiment: Acum când am intrat în lumea liberă, poți să ne spui ce misiune ți-a dat "văru" și ce grad ai în securitate.

A început să înşire povesti pentru "adormit" copii, dar nimeni nu a mai luat-o în seamă.

În sfârşit mă debarasasem de crucea purtată în România şi de "Ziua Crucii" coboram în Gara de Est din Paris.

Lumea coborâse din tren şi eu stam la fereastră aşteptând să apară -Radu- după cum era înţelegerea. În faţa compartimentului pe peron era prezentă "cetăţeanca".

Eu din când, în când strigam...Radule...Radule...

După vreo cinci minute a apărut şi Radu, care s'a apropiat de vagon şi când a dat cu ochii de "cetăţeanca" i-a zis:

Mărio, tot în misiune eşti?

M-a însoţit pe mine, pusă de securitate, ca să vadă cine mă aşteaptă.

Măria a plecat ca din puşcă.

După aceea am fost lămurit că era în slujba ambasadei comuniste, că o chema Maria Braici, originară din Hârlău, că era rezidentă în Franţa şi securitatea îi deschisese o prăvălioară pe rue Sommerand colţ cu Jean de Beauvais, lângă Biserica ortodoxă românească pentru a boicota exilatii români. Nereuşind să îndeplinească misiunea, s'a închis dugheana şi acum ea "servea" ca profesoară la Bocum în Germania Federală, dar şi cu misiuni comandate de securitate.

x x x

Mâna lungă a securităţii nu a vrut să mă piardă din ghiarele ei, şi Inspectoratul municipiului Bucureşti de securitate, prin seful Serviciului 130, colonel Lăzăruţ Ioan a făcut Raportul din 1 Octombrie 1979 cu propuneri de închiderea dosarului de urmărire informativă, clasarea la C.I.D., dar menţinerea în evidenţa generală.

"În ţară vor fi ţinute în supraveghere informativă relaţiile mai apropiate de mine în scopul prevenirii atragerii acestora în vreo acţiune duşmănoasă."

Chiar în acel moment ^(ca) anunţam prin Europa liberă persecutarea la care este supus Corneliu Coposu prin perchezitii şi chemări la anchete, şi am dat citire -Proiectului de decret pentru amnistierea şi reabilitarea foştilor deţinuţi politici-. Radina declară:

"Pe 14 Octombrie 1979 am fost arestat şi dus la sediul securităţii din strada Beldiman. Procurorul Ştefănescu (o brută roscată care s-ar fi numit Stefaniuc şi care i-a anchetat şi pe Paul Goma şi pe Ioniţoiu) a început să urle la mine că i-am pus deţinutii politici în cap şi m-a acuzat că eu sunt autorul proiectului de decret, fiindcă am fost student la drept... Ştefănescu m-a întrebat dacă la gară, la plecarea lui Ioniţoiu, a fost şi fata lui Basarabeanu. Furios am tipat la el:

-Ce fel de procuror eşti dumneata, domnule, să anchetezi despre un copil, în anul internaţional al copilului?

-Am vrut să-ţi verific sinceritatea, zice el.

-Sinceritate cu voi, să băgaţi oameni în închisori?....

Am fost mutat în altă încăpere, bine capitonată. Anchetatorul a iesit şi m-a lăsat singur în birou. Timp de 10 minute s-a auzit un zgomot identic cu zgomotul care se aude când faci o radiografie, iar biroul trepida. Cred că atunci am fost iradiat, cu atât mai mult cu cât, peste un timp, la Paris, la Institutul Curie, s'a constatat că am suferit o iradiere, s'a diagnosticat o anomalie de cromozomi. Seara, târziu, s'a întors Ştefănescu. Acum s'a purtat mult mai bine, am aflat ulterior de ce: În aceea după amiază, "Europa liberă" a transmis un interviu dat de Ioniţoiu lui Leonida Pop, în care protesta împotriva tratamentului la care mă supune securitatea..."

1062
 SPITALUL CLINIC COLENTINA
 INSTITUTUL DE MEDICINA INTERNĂ
 " N.GH.LUPU "
 Sos. Stefan cel Mare nr.19
 București

Tevarășului

Ion Ioni Cărmă

Stiți desigur că una din cele mai mari primejdii care pindese sănătatea omului modern, în special a celui de vîrstă medie, sînt boala cardiac vasculare. Institutul de Medicină Internă, în colaborare cu Policlinica " Drumul Taberei " a întreprins de curînd în cartierul D-voastră o largă acțiune de depistare, prevenire și combatere a acestor boli.

Deoarece am constatat că nu ați avut posibilitatea de a vă prezenta la examenul medical la care v-am invitat, vă rugăm a ne sprijini în cunoașterea stării sănătății D-voastră răspunzînd la întrebările chestionarului de față.

1) Ați avut vreodată o boală diagnosticată " infarct de miocard ? "

Daă da,

în ce an ? _____ În ce spital ați fost îngrijit ? _____

_____ În ce an ? _____ În ce spital ați fost îngrijit ? _____

_____ În ce an ? _____ În ce spital ați fost îngrijit ? _____

2) Ați avut vreodată o boală diagnosticată " Sindrom interes-diar ? " sau " Preinfarct ? "

Daă da,

în ce an ? _____ În ce spital ați fost îngrijit ? _____

_____ În ce an ? _____ În ce spital ați fost îngrijit ? _____

_____ În ce an ? _____ În ce spital ați fost îngrijit ? _____

3) Ați avut vreodată o boală diagnosticată " Accident vascular cerebral ", sau " Hemoragie cerebrală ", sau " Tromboză cerebrală ", sau " Tromboză cerebrală " sau " Hemipareză " sau " Hemiplegia ".

Vă rugăm a completa acest chestionar, dacă nu veți furniza nici-o informație, vom scoate răspunsul dvs. negativ ((nu ați avut niciodată una din bolile specificate) - a-l introduce în plicul interior ce poartă adresa Institutului nostru și a-l arunca în prima cutie postală.

Convinși că veți înțelege restul și importanța solicitării noastre, vă mulțumim pentru sprijinul dvs.

+) Întrebările sînt repetate pentru eventuale accidente repetate.

DIRECTOR,
 Acad.Prof. Dr. I. Bruckner.

să părăsească definitiv țara. Verificându-se situația sus-numitului, s-a stabilit că a părăsit R.S.R. în ziua de 13.09.1979 cu destinația Franța. La controlul vamal nu s-a găsit nimic deosebit. S-au luat măsuri ca sus-numitului să nu i se mai permită reîntoarcerea în R.S.România.

Față de cele de mai sus,

P R O P U N E M :

Să se aprobe închiderea dosarului de urmărire informativă clasarea la C.I.D. și menținerea sa în evidența generală.

În țară vor fi ținute în supraveghere informativă relațiile mai apropiate în scopul prevenirii atragerii acestora în vreo acțiune dăunătoasă de către IONITOIU CIGERONE TRAIAN ARISTOTEL.

Col. Belin Ghe
A. spec. III

SEFUL SERVICIULUI 130

Colonel, *[Signature]*
Lăzăruț Ioan

X X X

LUPTA PENTRU DREPTATE ȘI ADEVĂR CONTINUĂ

Eu i-am spus lui Ștefănescu că dacă plec problemele pe care le-am ridicat rămân și trebuie rezolvate.

Nu s'a rezolvat nimic. Din contră situația s'a degradat vertiginos nu numai cu dărâmarea bisericilor, a orașelor, a satelor, dar cu însuși anarhia instaurată ce a dus la dărâmarea regimului.

Până atunci în anul următor am reușit să contribuim la ieșirea din țară a lui Remus Radina, a lui Ion Ovidiu Borcea și a familiei mele.

Cu prietenii deja ieșiți și cu cei ce vor mai veni am început o acțiune susținută pentru prezentarea dramei românești în toată amploarea ei, cu intervenții la toate forurile internaționale contribuind la cunoașterea adevărului despre barbaria comunistă.

Urmează activitatea din Exil.

și

Mulumirile adresate Presedintelui Franței:

RD. 30/735
01.10.1979
BG/PI/1 ex.

EXCELLENCE,

Je soussigné Cicérone IONITOIU, domicilié à Boulogne-Billancourt, 28 Bd. Jean Jaurès, arrivé depuis peu en France par la bienveillance que vous avez manifesté pour moi à l'occasion de votre visite du 8-11 mars 1979 en Roumanie, je tiens à vous remercier et exprimer mes sentiments de gratitude.

Ces jours-là, moi aussi bien que d'autres, on a été strictement surveillés pour ne pas pouvoir vous remettre nos doléances.

Par cette sorte de méthode et d'autres plus draconiennes, le gouvernement roumain - qui ne représente pas la volonté du peuple roumain, parce qu'il a été imposé par les troupes soviétiques - cherche à anihiler toute manifestation démocratique, gardant comme esclaves 20 millions de personnes.

Pendant les 35 dernières années, ont passé par les camps de travaux forcés et par les prisons plus de 500.000 personnes, dans le but de l'extermination de tous les opposants possibles du régime dictatorial communiste. J'ai été l'un de ceux qui ont souffert de nombreuses années d'emprisonnement et durant lesquelles ont vu se passer des choses horribles, des choses qu'un esprit sain ne peut pas imaginer, des méfaits qui égalisent ceux commis par les nazis et que vous connaissez bien.

Grâce à vous, je me trouve aujourd'hui dans ce pays qui depuis deux siècles lutte pour la justice, pour la liberté et l'égalité de tous les hommes, des buts vers lesquels le monde aspire, les seuls principes valables pour l'existence et le développement d'une démocratie réelle.

Je suis convaincu que dans toutes les situations qui vont se présenter, vous allez trouver des solutions et des mots qui vont soutenir les droits démocratiques du peuple roumain lié d'amitié - depuis la nuit des temps - avec le peuple français, mais qui vit aujourd'hui sous la plus cruelle des dictatures.

Veuillez bien recevoir, Monsieur le Président, mes meilleurs et très sincères vœux de santé et de bonheur ainsi que de succès dans vos efforts pour le bien de la France, pour la sauvegarde de la paix du monde et pour la prospérité de la communauté libre européenne.

Ionitoiu Ciceron